سکوت؛

قاتل خاموش سازمانهای بزرگ

گ ترجمه و تدوین: بهنام کبیری منبع: www.Hbr.org

"سکوت" به گفتهی روانشناسان صنعتی و سازمانی، سرشار از ناگفتههاست. نگرانی در آن است که اگر فرهنگ "سکوت" بر سازمان حکمفرما شود، در ابتدا آهسته و آرام و بطئی، اما به مرور و بتدریج سریع و شتابان سازمان را به سوی انحلال و نابودی هدایت می کند.

مدیران سازمانی برای تحکیم قدرت خود ناگزیرند با تمهیداتی و البته پاداشهای مطلوب، فضای سنگین سکوت را بشکنند؛ اگر تمایل دارند سازمان

"توسعهٔ مهندسی بازار"

سكوت سازماني دلايل زيادي مي تواند داشته باشد: فروتنی و تواضع، احساس احترام به دیگران، احتیاط،

افراد برای رهایی از احساساتی نظیر شرمندگی، بیهود*گی،* و غیره ترجیح میدهند سکوت کنند تا موقعیتشان به خطر نیفتد.

سکوت کارکنان در یک سازمان نه تنها به نفع سازمان نیست بلکه، می تواند برای سازمان و خود فرد گران تمام شود. تحقیقاتی که بر روی مدیران ارشد و کارکنان سازمانهای کوچک و بزرگ در فهرست فورچون ۵۰۰ انجام گرفت، نشان داد که سکوت

می تواند هزینه ی سنگینی برای فرد و سازمان داشته باشد؛ احساساتی نظیر تحقیر، خشم و رنجش قدرت تعامل و خلاقیت افراد را تحت تأثیر قرار می دهد و بهرهوری آنها را بشدت پایین می آورد.

در این مقاله سعی کردیم جوانب مختلف سکوت سازمانی را مورد بررسی قرار دهیم. در ادامه میخوانید که عدم رابطهی کارامد بین مدیر و کارکنان وعدم به اشتراک گذاری اطلاعات بین کارکنان چه تأثیرات مخربی را می تواند بر پیشرفت سازمانهای بزرگ

سكوت سازماني

سکوت معمولاً زمانی آغاز می شود که ما دوست نداریم با چیزهای متفاوت مواجه شویم. با توجه به تفاوت در خلق و خوی، سابقه و تجارب، کارکنان مطمئناً با همكاران خود اختلاف نظراتي دارند. تحقيقات نشان می دهد اگر افراد در ارتباطات فردی و گروهی و مواجهه با تفاوتها ترس از دست دادن چیزی را داشته باشند، سکوت می کنند. چنین کارکنانی اگر هم بخواهند حرفی بزنند، سعی می کنند همان چیزی را بگویند که فکر می کنند شنیدنش برای دیگران

باورهای غلط مدیران دربارهی سکوت

حتماً شما هم مانند بسیاری از مدیران از اینکه در اتاقتان را به روی کارکنان باز گذاشته اید تا نشان دهید که پذیرای نظرات آنها هستید، به خودتان افتخار

حتماً فکر می کنید کارکنان تمام آنچه را که در ذهنشان می گذرد در جلسه به شما می گویند یا درخواستهای خود را در ایمیل عنوان می کنند؛ اما در اشتباهید! چون اکثر کارمندان از گفتن خواستههای خود ترس و واهمه دارند. آنها می ترسند با عنوان کردن خواسته هایشان به دردسر بیفتند. پس ترجیح می دهند در جلسه با شما فقط سر تکان دهند و لبخندی مصنوعی به لب داشته باشند.

شایع ترین دلیل سکوت کارکنان حس بیهودگی به جای ترس از مجازات است. باتوجه به اینکه گاهی اوقات کارکنان نظرات خود را با مدیر درمیان می گذارند، مدیران از خودسانسوری آنها بیاطلاعند. آنها فکر می کنند آنچه را که باید، از زبان کارکنان شنیده اند، درحالی که واقعیت چیزی غیر از این است. حتماً برای خودتان هم خیلی پیش آمده است که دهانتان را ببندید و چیزی نگویید.

ترکیب کارکنان ساکت و کارفرمایان بی اعتنا، انتقاد سازنده و حقیقت واقعی را از بین میبرد. از همه مهمتر، مانع به اشتراک گذاری ایدههای خوب در سازمان می شود.

ما توانستیم با استفاده از اطلاعات جمع آوری شده از ۴۳۹ پاسخ دهنده که تمام وقت کار می کنند و شغل آزاد ندارند، چهار باور رایج مدیران دربارهی به اشتراک گذاری ایده ها و اطلاعات در سازمان را استخراج كنيم:

• باور شمارهی ۱:

زنان و کارمندان غیر حرفهای نسبت به مردان و کارمندان حرفهای ساکتتر هستند و اطلاعات را نزد خود نگاه می دارند. چون از عواقبش می ترسند یا احساس می کنند که ممکن است نظرشان بی معنی و بی فایده باشد، پس ترجیح می دهند سکوت کنند.

تفاوت آماری معناداری بین کارکنان جنسهای مختلف، سطح أموزش و دانش یا سطح در آمد در عدم اظهارنظر و اشتراک گذاری به دلیل ترس یا بیهوده انگاشته شدن وجود دارد.

• باور شمارهی ۲:

وقتی کارکنان به راحتی و بی پرده با مدیر صحبت می کنند، بدین معنی است که حرفشان را می زنند و چیزی را سانسور نمی کنند.

۴۲ درصد از پاسخ دهندگان به صورت دورهای گزارش دادند که در جلسه با مدیر حرف زدهاند، اما از به اشتراک گذاشتن اطلاعاتی که در ذهنشان بوده صرفنظر کردهاند. چون به نظرشان از گفتن آنچه

در ذهنشان می گذرد، چیزی حاصل نمی شده و یا ممکن بود با گفتنش چیزی را از دست بدهند.

• باور شمارهی ۳:

کارکنان با وجود تلاشهای مدیر صحبت نمی کنند، چون احساس ناامنی می کنند.

بیش از ۲۵ درصد پاسخدهندگان گفتند از اظهار نظر و دادن بازخورد درباره ی مشکلات و فرصتهای روزمره به منظور جلوگیری از اتلاف وقت خودداری می کنند؛ چرا که از عواقب آن می ترسند.

• باور شمارهی ۴:

تنها چیزی که کارکنان از مطرح کردن اَن ترس دارند، اتهامات دربارهی فعالیتهای غیرقانونی یا غیراخلاقی است.

حدود ۲۰ درصد از پاسخدهندگان گفتند ترس از عواقب باعث شده که از اظهارنظر و پیشنهاد راهکار برای مشکلات و بهبود شرایط خودداری کنند. سکوت کارکنان دربارهی مسائل و مشکلات روزانهی سازمان باعث می شود مدیران از اطلاعات مورد نیاز بی خبر بمانند و نتوانند از بروز مشکلات بزرگتر جلوگیری کنند. در نتیجه سازمان در سراشیبی شکست قرار می گیرد.

سکوت چگونه سر سازمانهای بزرگ را به باد داد؟

به مثالهای زیر توجه کنید:

- یک شرکت سازنده ی گوشی تلفن همراه از بازار عقب می افتاد... و اکنون نهایت تلاش خود را می کند تا به رقبایش برسد.
- یک شرکت انرژی پیشرفت خوبی دارد... و ناگهان همه چیز نابود می شود!
- یک کشتی لوکس کروز مسیر را اشتباه میرود...
  و شرکت مادر کروز به دردسر می افتد.
- یک شرکت نفتی بزرگ یک فاجعه ی زیست محیطی را کنترل می کند... اما روابط عمومی سازمان آن را به نابودی کشاند.
- هیأت مدیره ی یک شرکت هواپیمایی مدیرعاملی
  را استخدام می کند... و پس از تنها سه سال
  قرارداد او را فسخ می کند.

۵ شرکت بزرگ، پنج مشکل بزرگتر! یکی از این شرکتها یک شرکت موفق تولیدکنندهی فناوری است. دو شرکت در صنعت انرژی، و دو شرکت دیگر در کسبوکار حمل و نقل مصرف کننده فعالیت می کنند. تقریباً این ۵ شرکت هیچ وجه اشتراکی با یکدیگر ندارند و مشکلاتی که با آنها مواجه شدهاند، به طور گستردهای با یکدیگر متفاوت است. یا حداقل

اینطور به نظر می رسد. اما زمانی که مشکلات این ۵ شرکت بزرگ را دقیقتر بررسی کردیم، متوجه شدیم که دلیل اصلی شکست سازمانی آنها یک چیز است: "ارتباطات این شرکتها لنگ می زند".

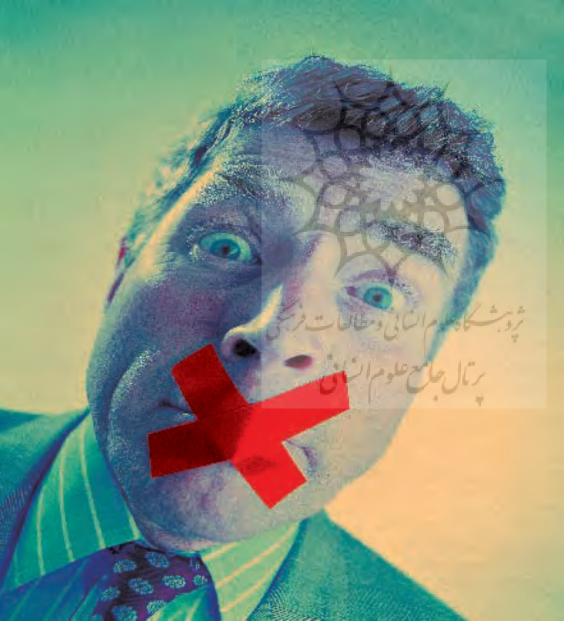
در ادامه نگاه دقیقتری به روند شکست این شرکتها انداختهایم:

نو کیا:

نوکیا برای بیش از یک دهه بزرگترین تولیدکننده ی گوشی تلفن همراه بود. اما با ورود گوشیهای هوشمند به بازار، این شرکت مزیت رقابتی خود را از دست داد. بر اساس یک بررسی دقیق مشخص شد که علت

اگر افراد در ارتباطات فردی و گروهی و مواجهه با تفاوتها ترس از دست دادن چیزی را داشته باشند، سکوت می کنند. چنین کارکنانی اگر هم بخواهند حرفی بزنند، سعی می کنند همان چیزی را بگویند که فکر می کنند شنیدنش برای دیگران خوشایند است

اینکه نوکیا نهایت تلاش خود را کرد تا ایده را به محصول تبدیل کند، اما در نهایت با شکست مواجه

حتماً فکر میکنید کارکنان تمام آنچه را که در ذهنشان میگذرد در جلسه به شما میگویند یا درخواستهای خود را در ایمیل عنوان میکنند؛ اما در اشتباهید! چون اکثر کارمندان از گفتن خواسته های خود ترس و واهمه دارند. آنها می ترسند با عنوان کردن خواسته هایشان به دردسر بیفتند. پس ترجیح میدهند در جلسه با شما فقط سر تکان دهند و لبخندی مصنوعی به لب داشته باشند

شد، ریشه در عادات ارتباطی غلط داشت. نوکیا از مکالمات غیرمتمرکز درباره ی استراتژی ورود مدلهای جدید گوشی به بازار پشتیبانی می کرد و همین گفت و گوهای بی هدف و غیرمتمرکز، مسیر شکست را برایش هموارتر کرد.

اندون:

بررسی علمی مشکلاتی که منجر به فروپاشی انرون شد نشان داد که مشکل اصلی این شرکت، ارتباطات رهبری بوده است. مدیران ارشد هیچ گونه ارتباط و تماسی با یکدیگر نداشتند و ارزش ارتباط را بخوبی درک نکرده بودند.

انرون (Enron) شرکت انرژی امریکایی مستقر در تگزاس، و بزرگترین شرکت انرژی جهان محسوب میشود.

کشتی شاهدخت خطوط کروز: در آوریل ۲۰۱۲ مسافران کشتی شاهدخت به خدمه ی کشتی گفتند که یک قایق ماهیگیری دیدهاند که به نظر در شرایط سختی است و در حال غرق شدن است. با این حال کشتی برای کمک توقف نکرد و دو نفر از کسانی که در قایق ماهیگیری بودند به علت از دست دادن آب بدن، جانشان را از دست دادند. بعدها شرکت خطوط کروز بیانیه ای منتشر کرد و گفت: "متأسفانه موفق به برقراری ارتباط با مسافران قایق نشدیم."

بريتيش پتروليوم:

انفجار سکوی نفتی دیپواتر هورایزون و لکهی نفتی خلیج مکزیک بر اثر نشت گاز در ماه آوریل سال ۲۰۱۰ بحران عظیمی را برای بریتیش پترولیوم و شرکای آن رقم زد.

بر اساس گزارش کمیسیون کاخ سفید، از جمله عوامل کلیدی که در این فاجعه نقش داشتند، می توان به "ارتباطات ضعیف" و ناتوانی در به اشتراک گذاشتن اطلاعات مهم اشاره کرد.

هواپيمايي بين المللي تايلند:

در سال ۲۰۱۲، دلیل اخراج پیاساوات آمارانان (Piyasvasti Amranand) به عنوان مدیر شرکت هواپیمایی تای ایرویز اینترنشنال (هواپیمایی بین المللی تایلند) تا حدودی مبهم بود. هرچه باشد او به مدت سه سال تمام مدیر این شرکت بود و اعضای هیأت مدیره در بررسی سالانهی عملکرد، به او نمره ی مثبت داده بودند.

بر اساس گزارشهای رسانهها، مشکلات ارتباطی بین پیاساوات و اعضای هیأت مدیره عامل اصلی اخراج او و مانع پیشرفت شرکت و نیل به اهداف بوده است.

ما این نمونه ها را به طور تصادفی انتخاب نکردیم. اما تلاش زیادی هم برای پیدا کردن آنها نکردیم. با یک بررسی ساده از شکستهای سازمانهای بزرگ، به داستانهای متعددی با همین الگوی شکست برخورد خواهید کرد.

فقط کافی است روزنامههای کسبوکار امروز صبح را ورق بزنید یا نگاهی به سایتهای خبری کسب و کار بکنید؛ علت اصلی شکست اکثر سازمانها عدم توانایی در برقراری ارتباط است.

چگونه زبان کارکنان را باز کنیم؟

هر رهبری کاملاً از عواقب سهل انگاری در مدیریت آگاه است. بسیاری از رهبران امروزی می دانند که اهمالکاری در مدیریت کارکنان بسیار خطرناک است. اما مدیران چگونه باید خطر اهمالکاری در مدیریت ارتباطات را درک کنند، درحالی که راه درست به جریان انداختن و به اشتراک گذاری ایده ها و اطلاعات مهم را در سازمان نمی دانند؟

آن دسته از رهبرانی که به طور مؤثری اشتراک گذاری اطلاعات در داخل شرکت را مدیریت می کنند، چشم انداز و مجموعه شیوههای خاصی را هدف قرار دادهاند.

آنها با اتخاذ روشهای ارتباطی سعی می کنند خودشان را به کارکنان نزدیکتر کنند. موقعیت حرف زدن دربارهی موضوعات مختلف را با کارکنان فراهم می آورند تا ببینند چه در ذهن آنها می گذرد و نحوهی تعامل آنها با همکارانشان به چه صورت است. این

رهبران علاقهمندند دستور کاری سازمان در راستای ارتباطات و استراتژیهای سازمان باشد.

آنها برای تشویق کارکنان به برقراری ارتباط با یکدیگر و به اشتراک گذاری اطلاعات مهم، پاداشهایی را در نظر می گیرند.

چگونه می توان سکوت کارمندان را شکست و آنها را به اشتراک گذاشتن افکار و ایدههایشان تشویق کرد؟ در اینجا پنج ایده برای افزایش انگیزهی کارمندان در به اشتراک گذاشتن ایدههایشان آوردهایم:

١- محيط را براى به اشتراك گذاشتن ايده ها أماده

کنید: تحقیقات نشان می دهد کارمندان برای تصمیمات سازمانی که مدیران نظر آنها را هم خواستهاند، ارزش و احترام بیشتری قائل هستند. حتی اگر نظر آنها تأثیر چندانی بر نتیجه ی تصمیم گیری نداشته باشد. مدیران با پرسیدن نظرات کارکنان، این سیگنال مثبت را به آنها می فرستند که نظر آنها هم برای موفقیت سازمان ارزشمند است.

ایجاد محیطی برای به اشتراک گذاری نظرات و اطلاعات مهم، تأثیر زیادی بر رضایت شغلی آنها دارد. شرایطی را فراهم کنیم تا کارکنان بتوانند بر روی پروژهای که کار می کنند، نظر بدهند و بتوانند از نظرات و ایدههای یکدیگر بهره ببرند.

۲- ایجاد اعتماد و امنیت روانی: تشویق مداوم کارکنان برای ارائه ی بازخورد می تواند احساس آنها را درباره ی کنترل بر روی کار افزایش دهد. در واقع، تحقیقات نشان داده است که درخواست برای اظهارنظر کارکنان باعث می شود آنها احساس کنند کنترل بیشتری بر روی کار و محیط کاری خود دارند.

عامل مهم دیگر، اعتماد است. به دنبال راههایی برای جلب اعتماد کارکنان باشید.

۳- تشویق به گروه شناسایی: گروه شناسایی (Identification Group) فرایندی است که در آن جنبهای از شخصیت افراد را نشان می دهد که بر اساس ترجیحات و ویژگیهای گروه توسعه یافته است؛ اغلب کارکنان نظر خود را بیان می کنند، چون فکر می کنند می توانند تأثیر مثبتی بر گروه و محیط کاری خود بگذارند. مدیران باید سطوح بالاتری از گروه شناسایی را به منظور قدرتمندتر کردن کارکنان پرورش دهند تا شاهد نتایج مثبتی باشند.

توسعه ی ارزشهای واقعی و عملی، راه خوبی برای القای حس نیل به موفقیتی است که در نتیجه ی همکاری کارکنان به وجود آمده است.

تمرکز بر بازخورد مثبت و سازنده و ارائه ی راهکارهایی برای کارکنان به منظور ساخت و پرورش سرمایه ی اجتماعی شان (مانند شناخت اجتماعی) می تواند به کاهش اثرات منفی کمک کند و شرکتها را قادر سازد تا از نظرات گروه کاری بهره ببرند

4- ایجاد شرایطی در محل کار که صداقت در آن ارزش تلقی شود: یک میل طبیعی و بالقوه در تمامی افراد، خصوصاً افرادی که در مواضع کاری بالاتری هستند، برای انتقال اطلاعات منفی یا تهدید آمیز وجود دارد.

در نتیجه باید بین رفتارهای کارکنان تعادل به وجود آورد و اطمینان حاصل کرد که رفتارهای منفی رهبری، ترس و تهدید، احساس ناامیدی و ناتوانی در کارکنان در محیط کار تقویت نمی شود. ایجاد یک محیط صمیمانه و اجتماعی که روابط کارکنان در آن خوب باشد، می تواند نقطه ی شروع خوبی برای مدیران باشد.

۵- از بازخوردهای خوب کارکنان استقبال کنید: در حالی که مطالعات نشان میدهد که عملکرد کارکنان بشدت تحت تأثیر سکوت آنها قرار دارد، پیشنهادات و نظرات مخالف بیش از حدهم می تواند تأثیر منفی بر تصمیم گیری بگذارد. اگر کارکنان توانسته باشند اعتماد مدیر را جلب کنند و مدیر آنها را افرادی معتبر و قابل اعتماد بداند، نظراتشان هم بیشتر مورد استقبال و بررسی قرار می گیرد.

تمرکز بر بازخورد مثبت و سازنده و ارائه ی راهکارهایی برای کارکنان به منظور ساخت و پرورش سرمایه ی اجتماعی اشاند شناخت اجتماعی می تواند به کاهش اثرات منفی کمک کند و شرکتها را قادر سازد تا از نظرات گروه کاری بهره ببرند.

شما در سازمانتان برای شنیدن صدای کارمندان چکار می کنید؟

درست است که سکوت سازمانی قاتل خاموش سازمانها است، اما گاهی اوقات هم بهتر است که ساکت باشیم و چیزی نگوییم و زمانی باید زیپ دهان را بکشید

گاهی اوقات بهتر است اختلاف نظرات کوچک به یک مشکل بزرگ در جلسه تبدیل نشود و به عبارت دیگر از کاه، کوه نسازیم. اگر بخواهیم زمان خود را بر سر هر نقطه نظر کوچکی صرف کنیم، از آن طرف بام افتاده ایم.

